

בעזהש"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

◀ פרשת השבוע ▶
חיי שרה

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא בשבת בשעה 15:00

להארות והערות וכן לקבלת הגליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת
© כל הזכויות שמורות למחבר

**המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865**

פרשת חיי שרה תשפ"ג

חישוב מסלול מחדש

"וַיִּקְרָא אַבְרָהָם מַעַל פְּנֵי מֵתוֹ" [כ"ג]
[ג']

אברהם אבינו, אחרי כל מה שעבר עם פטירת שרה אשתו, ועם כל הצער שהיה לו על כך, אומרת התורה: "ויקם" הוא קם והתרומם, ולא נשאר עם הר'בינא [הצער] אלא התקדם הלאה, זו הנהגה חשובה לחיים, ללמוד ולהתקדם!!! גם אם קורא פה ושם תקלות, לא זורקים מנוע, אלא מתקנים.

סיפרו לי על אדם שגר באזור הדרום, הוא קנה רכב שעולה כמה עשרות מיליונים, וכל הטיפול ברכב מסובך, כיון שאין את החברה הזו כאן בארץ, ולכן, אם יש צורך לטפל ברכב, מטיסים צוות מכונאים לארץ שיטפלו לו ברכב.

טיפולים שוטפים זה משהו שכל רכב צריך כדי לשמור עליו.

ובהתחלה, לא כל כך הבנתי, מה הענין להביא אנשים מחו"ל לכאן, לארץ כדי שיטפלו לו ברכב???

והתשובה היא: משום שכל חלק ברכב עולה כמו רכב חדש אחר, אז שווה את כל הסד'א [בלגן] הזה להטיס צוות שלם.

אם נבין, כמה שאנחנו שווים, כמה כל פעולה שלנו בונה עולמות, או לחילופין חלילה מחריבה עולמות, רק אז נבין, שאין מה להיבהל מכל תקלה, ובמקום לרצות להחליף ראש מנוע... נתחיל להשקיע בתיקונו, והסוד הוא, לא להתייאש ולא להיכנס לדיכוי... 😊

קורה לא אחת שמעצמנו אנחנו לא מתייאשים, אבל מהשני, מהילד בכיתה, מהילד שלנו אנחנו מרימים ידיים, ומגבים את המצפון שלנו בכל מיני משפטים נבוכים של: "אין מה לעשות, זה האיש", "חבל על הזמן", ועוד משפטים שאין הדעת סובלתן, וכל זה כדי להסיר מעלינו אחריות,

לילדים לקפוץ על העגלה, כיון שעד היום לא נתנו בהם אמון, והנה, כאן מתאפשר להם לפתוח דף חדש.

לקחתי את התיק שלו, והסתכלתי בחוות דעת הקודמות שכתבו עליו, וראיתי מה שהרב של כיתה ב' רשם שדוד ילד שמח וחינני עושה שיעורים בהצטיינות, ילד אהוב על כל הכיתה במילה אחת "מצליחן".

הרב של כיתה ג' כתב שדוד ילד שמתאמץ בלימודים, ואפילו שאמא שלו חולה הוא לא מוותר ולומד ומשלים את כל החומר הלימודי שחסר לו.

הרב של כיתה ד' כתב שדוד ילד מופנם, סגור, כמעט שלא משקיע בלימודים, בפרט לאחר פטירת אמו, אבל הוא ילד שיש לו קצת חברה ומסודר.

שנה לאחר מכן, הרב כתב שדוד ילד לא מסודר, עם בגדים לא נקיים, מופנם, ובלי חברה.

הבנתי מה קרה, ומה הסיבה שגרמה למצב הזה, מאז פטירת אמו, וישבתי ובכיתי עליו ועל זה שאף אחד לפני לא

ופחות לעבוד, וזו טעות גדולה, כיון שעם קצת איכפתיות אנחנו יכולים לשנות את הילד או התלמיד, ולפעמים, זה גם בלי מאמץ מיוחד.

סיפר מורה: בתחילת שנה, קלטתי שאחד מהתלמידים בשם דוד, הוא יושב רחוק מכולם, סגור, מופנם ולא משחק עם החברים, וזה היה נראה מוזר, ולא רק זה, הוא היה לבוש בצורה מוזנחת, בגדים לא נקיים ולפעמים אף מלוכלכים, ריח לא נעים נדף ממנו [הפעם זה לא קשור לגרביים 😊] והחברים איך שראו אותו מתקרב, הם פשוט עברו למדרכה השניה, הוא היה יושב בשיעורים, וכל תחילת שיעור היתה אצלו "המראה" ובסוף השיעור הוא היה מבצע "נחיתה" לפעמים, זו היתה נחיתה חירום 😊.

אחרי חודש מתחילת הלימודים, קיבלתי תיק עם חוות דעת שכתבו עליו המורים משנים קודמות, כיום הרכה מורים לא רוצים לקבל דעה מוקדמת על התלמידים, אלא רוצים לתת לכל תלמיד צ'אנס, להיות הילד הכי טוב בכיתה, ולא משנה מה היה לפני, שאגב זה אחד הדברים שגורמים

עבר את השנה בהצלחה גדולה, בסוף שנה, הוא כתב לי על דף גדול: תודה רבה!!! אין לי מילים איך להודות לרב, נתת לי להרגיש כמו הבן שלך, ובזכות העידוד שלך חזרתי לעצמי, תודה על העידוד והאמון!!!

כשסיימתי לקרוא את המכתב שהביא לי הילד, ירדו לי דמעות מהתרגשות, שאם לא הייתי עושה את מה שעשיתי, לאן הילד יכל להגיע??? ועד היום, אני לא מפסיק לקבל ממנו מכתבים: עליתי לשיבה ובי"ה והכל בזכות הרב.

אחרי כמה שנים הוא שולח אלי שוב ומספר לי שהוא עלה לשיבה גדולה טובה והוא מודה על האמון והתמיכה.

במשך השנים קיבלתי ממנו עשרות מכתבי תודה, ובמכתבים אלו הוא מספר על ההצלחות שלו, וזוקף את כולן לזכותי.

גם לחתונה שלו הוא לא שכח אותי, ושלח לי הזמנה עם הקדשה מיוחדת, ואחרי שנים הוא שלח לי מכתב ובו הוא מספר לי שהוא קיבל משרה באיזו ישיבה, וגם על זה הוא מודה לי...

עשה לזה STOP והחלמתי על "חישוב מסלול מחדש" לגביו ושמהיום אני יקח אותו כפרויקט אישי לדאוג לעלות אותו על דרך המלך, התחלתי לפנות אליו באמצע השיעור, לשאול אותו ולשתף אותו והעיניים שלו נפקחו, ובאחת הפעמים, כאשר ענה תשובה, אמרתי לו: כל הכבוד איזו תשובה!!! אתם שומעים מה הוא ענה!!! ומאותו רגע הוא היה דרוך להקשיב, ולמחרת, הוא השיב עוד תשובה.

אמרתי להם: אני מודה עשרות שנים, ולא שמעתי תשובה מושלמת כמו שלו, החברים כבר התחילו להסתכל עליו אחרת, התחילו להעריך אותו, להתייחס אליו ולשתף אותו בהפסקות, ולאט לאט בעזרת מילים טובות, ועידוד שהרעפתי עליו, דוד חזר להיות הילד האהוב בכיתה.

זה כבר לא אותו דוד המוזנח והדחוי, והמדהים הוא, שלבד, הוא התחיל לשמור על הסדר והנקיון, [הבאנו בעבר את הרב וולבה זצ"ל שאומר שחינוך זה כמו שרשרת, הרמת חוליה אחת, כל השרשרת מתרוממת] דוד

וזה מה שאמרנו: "ויקם אברהם" שהוא קם מהאבל שלו על שרה ולא התעכב בזה, ואמרנו שיש חשיבות לא להתעכב על דברים שנתקעים, ולא רק שלך, אלא גם של ילדים או תלמידים, אלא לעזור להם להתרומם ממצב לא טוב, מהרגל לא טוב, ולהתקדם הלאה.

היתר מסוכן

"וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מְאֹד שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שָׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה" [כ"ג א']

רש"י בפסוק מביא: שכולן שוין לטובה, שכל שנות חייה שוות לטובה.

בשלשה עשר עיקרי האמונה, עיקר האמונה הראשון הוא: אני מאמין שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, ועיקר האמונה האחרון הוא: אני מאמין באמונה שלימה שתהיה תחיית המתים, ועיקר האמונה הללו באים ללמד מהו התפקיד שלנו מהרגע שאנחנו באים לעולם, ועד לתחיית המתים, במשך כל הזמן הזה אנחנו צריכים לדעת שבורא עולם

מה היינו מפסידים, אומר הרב, אם הייתי אומר לעצמי, מסכן אין לו סיכויים, אז באמת לא היה לו סיכויים... הוא אף פעם לא היה קם מהמצב שלו, אבל בזכות שנתנו לו צ'אנס, אפשרנו לו לקום ולהתקדם.

העולם אומרים: שכל ילד, בשביל לגדול, צריך מבוגר אחד שיאמין בו.

אם אנחנו נבין מהי חשיבותו של כל ילד, אז כל תקלה או כל בעייה, לא נחפש איך לטאטא אותה מתחת לשטיח, אלא נטפל ונדע שאנחנו בונים כאן את גדול הדור הבא.

אם בשביל חתיכת פח שווה להטים צוות שלם לתקן, על אחת כמה וכמה, ששווה להשקיע בכל נשמה של ילד יהודי, ולא להתייאש ולא לאבד תקווה משום ילד.

שמעתי על סיפור שארע לפני עשרים שנה, על מורה שעשה מבצע חכם, שרומם הרבה ילדים, המבצע היה, שבתחילת חודש הם מקבלים כל אחד סכום מסוים של נקודות, וכל העבודה של הילדים זה לשמור על הנקודות, והטוב בזה, שכל ילד מתחיל עם זכות, ורק צריך להשתדל לא להרוס את זה,

המפקד פנה אליו בשמו, אבל הוא היה שקוע באמצע תפילת שמונה עשרה, הוא לא ענה ולא הראה שום סימן, המפקד רתח מזעם שהוא מעיז לא לענות לו, וכשסיים את תפילתו ניגש למפקד ואמר לו: אני מבקש ממך מליחה שלא יכולתי לענות לך, פשוט הייתי באמצע שיחה חשובה עם בורא עולם ולא יכולתי להפסיק.

אמר לו המפקד: למפקד צריך לענות בכל רגע, ועכשיו תפוס את התפילין ותזרוק אותם לרצפה ותדרוך עליהם, ואם לא אני הורג אותך.

אמר לו שלמה: אם אתה רוצה, וזה יעשה לך טוב אתה יכול להרוג אותי מעכשיו, כי אין מצב שאני אבזה את התפילין.

הוא היה בטוח שעוד שניה המפקד יתפוצץ מעצבים, ולפתע הוא רואה שהמפקד התחיל לחייך אליו, ואומר לו: מליחה שככה איימתי עליך, אבל רציתי לבדוק אם באמת אכפת לך מהתפילין, ולכן אתה לא מפסיק באמצע התפילה ומדבר איתי, או שזה לא חשוב לך כל כך, ומה שלא

אחראי ל-ה-כ-ל, ובכל מצב לשאול את עצמנו: מה הקב"ה רוצה מאיתנו?

הרב אלקריף שליט"א מביא סיפור: על יהודי ששמו שלמה עטר, שגויים לצבא הטורקי בזמן שהטורקים שלטו בעיראק, בזמנו, מי שהתגייס לצבא הטורקי משמעות הגיוס היתה, שהוא מוותר גם על הגשמיות וגם על הרוחניות, אבל שלמה עטר אמר: אני עושה את רצון ה' בכל מקום שאני נמצא, בין אם זה בבית הכנסת מתחת למזגן החימום עם תאורה כמו שצריך, ובין אם זה בצבא הטורקי עם כל הקשיים.

ובאמת, בזכות האמונה שהיתה לו הוא הצליח להשאר במצב רוח טוב, וגם כל פקודה שאמרו לו לעשות, הוא היה עושה אותה בזריזות מופלאה.

יום אחד, השמועה שיש חייל מצטיין הגיעה למפקד שרצה לראות אותו, ולשם כך המפקד הגיע לבסים שלו, אלא שבאותם רגעים שהמפקד הגיע לבסים, שלמה היה עטור בטלית ותפילין והיה באמצע תפילת שמונה עשרה.

שכל מילה בתורה מדוקדקת ומדוייקת, ויש משמעות לכתובתה, וכן מיקום המילה מאוד משמעותי, היכן היא נכתבה ואיזו מילה סמוכה אליה, ואילו כאן, לא מובן למה התורה מדגישה שאברהם דיבר עם בני חת וזה היה מעל פני מתו?????

ר' שלמה זלמן אויערבך זצ"ל היה בבית חולים עם אשתו, היא היתה במצב ל"ע ול"ע סופני, ולאחר ששמע שהיא נפטרה, הוא ירד למטה להתכונן ללוויה שלה.

מיד כאשר הוא יצא ממעליות בית החולים, ראה אותו אחד מתלמידיו, ובהתרגשות גדולה אמר לו: הרב, בשעה טובה נולד לנו בן לפני שעה קלה, אם הרב יכול לברך אותי, הרב שלמה זלמן אויערבך בירך אותו והתעניין בשלום היולדת, ואת כל היחס הזה הוא התייחס אליו במאור פנים ובמבלנות כאילו הכל טוב...

אחרי כמה שעות התפרסם שאשתו של ר' שלמה זלמן נפטרה, ואז הבין אותו תלמיד שבדיוק זה קרה מספר דקות לפני פגישתם במעלית, והתלמיד לא ידע מזה כלום, והוא התפעל איך

הפסקת, זה משום שאתה לא מכבד את הנוכחות שלי.

ותדע לך!!! שאם היית מבזה את התפילין, הייתי הורג אותך במקום, בגלל שלא ענית לי, אבל כשראיתי שאתה מוכן למסור נפש למענם, הבנתי מאיפה זה נבע, מה שלא דיברת איתי.

סיפר שלמה עטר: שבאותם רגעים היו לו את כל התירוצים שבעולם למה מותר לו לזרוק את התפילין, שהרי התורה אומרת "וחי בהם", אבל אם הייתי עושה את זה היום לא הייתי כאן.

כשהולכים עם בורא עולם עד הסוף, מגלים שהתורה והמצוות שומרים אותנו הרבה יותר ממה שאנחנו שומרים אותם.

לקום מהמצב האישי

"וַיִּקָּם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֶתוֹ וַיֵּדְבֶר אֶל בְּנֵי חַת לְאמֹר" [כ"ג ג']

התורה מדגישה: שאברהם קם מעל פני מתו, ראיתי ששואלים: הרי ידוע

הוא כחן אותה האם היא ראויה להיכנס לביתו של אברהם אבינו.

ומה היה המבחן???? הוא יבקש ממנה: הגמיעיני מעט מים מכדך, ואם היא תתן לו קצת, ראש קטן, מה שביקשת תקבל, או שהיא תיתן בלי חשבון, תיתן כנדיבות.

ובאמת, היא עמדה במבחן על ידי כך שהיא אמרה: שתה וגם לגמליך אשקה.

והביא אבי מורי שליט"א את הספורנו: שאליעזר בדק עוד פרט נוסף, הוא בדק לא רק אם היא מסכימה לעשות חסד, אלא גם איך היא עושה חסד, האם היא רצה או הולכת במהירות של 4 קמ"ש 😊.

ובאמת התורה מדגישה: "ותמהר" שהיא עשתה זאת בזריזות, אומר הספורנו: "כי המהירות בעבודת המשרת יורה על היות הנעבד נחשב אצלו" דהיינו, אתה יכול לראות שני אנשים שעושים את אותה המצוה, האחד ממחר ואילו השני לא כל כך ממחר, ואם תשאל למה??? מה ההבדל ביניהם????

ר' שלמה זלמן במצב עצוב כזה, לא הראה כלום, אלא איחל לו מזל טוב בלבביות ובמאור פנים, זו התנהגות של אדם גדול!!!!!!

וזה הביאור למילים שהתורה מדגישה, שאברהם קם מעל פני מתו, דהיינו, לפני שהוא בא לדבר עם בני חת, הוא קם מעל פני מתו, הוא ניגב את הדמעות והתעלה מעל עצמו, ודיבר איתם ר-ג-י-ל, כאילו לא היה כלום, וזו התנהגות של אדם גדול!!!!!! והתנהגות הזו מראה, שאפילו שהוא נמצא במצב לא מי יודע מה... הוא מדבר איתם, כי הם לא אמורים לסבול בגללו...

לקום לפנות בוקר???

תלוי בשביל מה!

"ותמהר ותער פדה אֶל השקת ותָרץ עוד אֶל הַבָּאָר לְשָׂאב וּתְשָׂאב לְכָל גַּמְלֵיוֹ" [כ"ד כ']

שמעתי מאבי מורי שליט"א: ישנו חידוש יפה על המבחן שערך אליעזר עבד אברהם לכלה המיועדת ליצחק,

והאמת, שמי שעושה חסד עם השני הוא המרוויח העיקרי, כיון שעל ידי כך שאדם נותן ועוזר לשני, הוא מביא את השפע על עצמו, וזה אחד מהדברים שמקבלים עליהם גם בעולם הזה שכר.

סיפר הרב אברהם דיין: על מלך שערך משתה, ליום הראשון הזמין אנשים מסויימים, ליום השני הזמין אנשים אחרים, ולקח מלצר שישרת אותם וישלם לו על הכל.

אם נתבונן, מי שהכי נהנה כאן זה המלצר, כיון שכולם נהנו מהסטיקים רק יום אחד, והוא נהנה מזה כל השבוע, ולא רק זה, אלא הוא נהנה גם מהמוזיקה, ועוד קיבל משכורת רצינית...

אומר הרב דיין: יש אנשים שעושים מעשי חסד, ולא רק זה שבעולם הזה בורא עולם מוסיף להם והם הכי נהנים, כיון שהם גם אוכלים בסעודה, דהיינו, שהם גם מקבלים שפע בזכות החסד שהם עשו, וגם ששכרם שמור להם לעולם הבא, וכמו שאומרת המשנה ב"מסכת פאה": "ואלו דברים שאוכל מפירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת

יש הרבה אנשים שלא יאהבו לשמוע את התשובה הזו, אבל התשובה היא: שהאחד שלא ממהר זה פשוט בגלל שזה לא חשוב לו כל כך!!! והשני שממהר זה בגלל שזה חשוב לו.

לדוגמא: כשיוצאים למיזל לצפון, וואי, וואי, בשעה 4:30 לפנות בוקר הילד מעיר אותך שכבר מאוחר וצריכים לצאת לדרך, ואתה אומר: הלו!!!!!! רק אתמול כאשר באתי להעיר אותך בשמונה, רצית עוד קצת לישון... מה קרה היום????? הוא קם בשעה כזו, ומאורגן תוך שתי דקות, אבל זו לא שאלה בכלל, כיון שלטיול יוצאים פעם ב... ולכן לגודל חשיבותו היחס אליו הוא שונה.

נשאל את עצמנו: למה אנחנו רצים????? למה אנחנו ממהרים?????

האם אנחנו רצים לבית כנסת באותה מהירות שאנחנו הולכים פעם בשנה לסוכנות הרכבים להתקדם לדגם

החדש????? 😊

וזה היה המבחן של אליעזר לרבקה, האם היא רצה לעשיית חסד.

ורחמנים זה מיעקב אבינו, שהיה הרחמן שבאבות, וכדברי רבותינו: "שכל המרחם על הבריות, בידוע שהוא מזרעו של יעקב אבינו.

וכל מי שאין לו רחמים, בודקים אותו אם הוא מזרע ישראל, ואלו שלש התכונות שבעם ישראל, וסימנם "ברג".

וסיפר על הרב מבריסק שהגיע אליו אדם וסיפר לו, שהבן שלו התעלל בחתול רחוב, הרב אמר לו: אין מצב שזה הבן שלי, ושאל אותו: האם אתה ראת שזה הוא????? ענה אותו אדם לרב: שהוא ראה אמנם מרחוק אבל הוא בטוח שזה הוא, אמר לו הרב: תברר ותראה שזה לא הבן שלי, וזו הוצאת דיבה וחשד בכשרים, ותחכה שהוא יגיע לגיל בר מצווה, כדי שיוכל למחול לך, תבוא ותבקש ממנו מחילה.

הוא הלך ובירר האם זה הבן של הרב, אמרו לו שזה לא הבן של הרב, הוא רק עמד ליד אותו ילד שהתעלל, אבל מי שהתעלל בחתול זה היה ילד אחר.

הוא חזר לרב מבריסק ואמר לו: הרב צדק, זה לא הבן של הרב!!! אבל איך

לו לעולם הבא", ואחד מהם זה "גמילות חסדים".

מאיפה ידע הרב מבריסק שזה לא הבן שלו???

"וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק" [כ"ה ה']

שמעתי מאבי מורי שליט"א שאת האמונה בכורא עולם, השרישו לנו שלשת האבות: אברהם, יצחק ויעקב, אבל בנוסף לאמונה, כל אחד מהאבות הנחיל לעם ישראל מידה ייחודית משלו, מה שיצר את הסימן של עם ישראל שזה "ברג" ראשי תיבות של: ביישנים, רחמנים וגומלי חסדים.

אברהם אבינו הנחיל לנו את מידת החסד, גמילות חסדים זה אברהם אבינו, שנאמר: "חסד לאברהם", ביישנים זה יצחק שמידתו היא היראה, כמו שאומר הכתוב: "למען תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו", היראה היא הבושה.

אדם לא נרגע ובא ולקח עוד ועוד עד שמדף אחד התרוקן, ואבא לא אמר לו מילה, והוא המשיך לבוא ולקחת עד שסיים את כל הספריה, וכשגמר לקחת את כל הספרים שבספריה, הוא בא ולקח את הספריה [אם לא הייתי שומע את הסיפור ממקור מוסמך היה קשה לי להאמין שיש אנשים כאלה חצופים...] והאבא ר' חיים שותק לו.

מאז שלקח את הארון הקיר נהיה ריק והתחילו לתלות שם מודעות: דרושים, למכירה, הקיר נהפך להיות סוג של לוח יד שניה...

יום אחד, עלתה אשה שיש לה תרנגולת למכירה, היא חיפשה נייר לרשום עליו ולא מצאה, אז היא לקחה את מחברת החדושים של אבא שהיתה חשובה לו מאוד ותלשה משם דף.

והאבא במקום לתת עליה איזה "הלו!!!!!!!" הוא לא אמר לה כלום, ולא רק זה, היא לקחה את העט שהיה על השולחן ונתנה לרב, וביקשה ממנו שיכתוב לה את המודעה על מכירת התרנגולת, כיון שהיא לא יודעת לכתוב.

הרב היה בטוח שזה לא הבן שלו, זו רוח הקודש???

אמר לו: שהאבא, הגאון ר' חיים בריסק, היה איש חסד גמור בכל מהותו, מעולם הוא לא נעל את פתח ביתו, לא ביום ולא בלילה, וכל מי שהיה רעב, או שרצה לישון, או שרצה לשאול שאלה בהלכה, או להתייעץ, כולם היו באים אליו ושואלים אותו, והוא היה עונה לכולם במבטאות נדירה, אלמנה שאיחרה לשלם שכר דירה, ופונתה מביתה, עלתה לבית הרב עם ששת ילדיה, ונתנו לה מקום.

שאלו את הרב: למה הוא קבע דלת בכניסה, אם היא אף פעם לא נסגרת???. אמר להם הרב: כיון שיש את דעת הרמב"ם, שרק פתח שיש לו דלת חייב במזוזה, וזו הסיבה שיש דלת, אפילו שהיא לא נסגרת אף פעם.

ואפילו שהספריה שלו היתה מאוד חשובה לו, שתלמיד חכם שאין לו ספרים זה כמו שתכנים אשה למטבח, ותאמר לה לבשל ואין לה כלים.

פעם אחת כאשר הגיע אדם להשאיל ממנו ספר, הוא הרשה לו לקחת, ואותו

יש אומרים, שאם היינו באים בזמן קריעת ים סוף ועושים משאל עם, קודם כל אומרים להם שאמור להיות להם גם, ואחר כך שואלים אותם: מה לדעתכם יהיה הנס???

אחד היה אומר לך: שיבואו מסוקים ויאספו את כולנו, שני היה אומר לך: שיבואו ספינות נוסעים ענקיות ויקחו את כולנו, שלישי היה אומר לך: שנילחם במצרים וננצח אותם, רביעי היה אומר לך: שתבוא איזו צוללת ותיקח את כולנו, חמישי היה אומר לך: שנילחם בחיות שבמדבר ננצח אותם, ונברח דרך שם.

והדבר המשותף בין כולם: שאף אחד לא היה מביא את התשובה האמיתית, את הנס שבאמת ארע בסוף, כיון שמעולם לא היה כזה דבר, וכל אחד נותן תשובה מציאותית, אבל בורא עולם עשה כאן משהו שאף אחד לא חלם.

וזהו הדימוי של זיווג ופרנסה שהם כקריעת ים סוף, שאתה חושב שזה יבוא מכיוון אחד, ולפעמים אתה משתדל בנידון, ואחרי תקופה אתה רואה שזה לא הכיוון, כי השידוך שלך

וואי, וואי, אם זה היה מישהו אחר... וואווו, וואווו, היה מראה לה איך יוצאים מהבית כמה שיותר מ-ה-ר, אבל ר' חיים מבריסק כותב לה את המודעה, ואחרי שסיים לכתוב, הוא הביא לה והיא קראה והיתה מרוצה, ואמרה לו: יופי, ועכשיו קח נעץ ותתלה לי בבקשה את הדף על הקיר, ור' חיים שהיה רך כקנה קם וחיפש מקום בקיר ותלה את המודעה הזו.

אמר לו הרב מבריסק: אחרי כל הסיפורים האלה, אתה מבין שאבא לא עשה סתם חסד, אלא הפך את עצמו להיות מהות של חסד, ולכן כשיש כזה חסד בבית זה עובר ב D.N.A ולכן הייתי בטוח, שלא יתכן שהנכד יבוא לכזו אכזריות, להתעלל בחתולה.

נסיעה של דרייבר שלא

קשורה לסוכן!!!

"מה' יצא תְּדַבֵּר" [כיד נ']

על שני דברים חז"ל אומרים שהם קשים כקריעת ים סוף, ואלו הפרנסה והזיווג, ולמה דווקא שניהם????

ואמרתי לעצמי, איך הם לא מתביישים פקדי מס הכנסה האלה, עוד מתחפשים לדתיים, לא נורא, אני אשחק את המשחק עד הסוף, איך שהוא עולה הוא פותח את הארנק כדי לומר לי את הכתובת שהוא צריך להגיע אליה, ואז נופל לו משם כרטיס הביקור שלי, אמרתי לעצמי, או יופי, אני רואה שבזכות שדיברתי עם סוכן הנסיעות ברוך השם, יש לי את הנסיעה הזו.

הנסע קלט בזוית העין שאני מסתכל על כרטיס הביקור, ואמר לי: אין לך מה לדאוג, אני בכלל לא חושב לקחת אותו, פשוט איזה סוכן נסיעות נתן לי את הכרטיס ביקור הזה, אבל אין לך מה לדאוג, אני לוקח רק אותך.

בליבי צחקתי, הוא לא הבין שאני זה אותו אחד מכרטיס הביקור, הוא אפילו לא הסתכל בכרטיס הביקור... במשך הנסיעה הוא סיפר לי שאחיו שמע עלי דברים טובים מאוד, ולכן הוא המליץ לו שיקח רק אותי.

הבנתי באותו רגע, את מה שכתוב ב"מקשיבים" 😊 שזיווג ופרנסה אתה מנסה מכיוון אחד, וזה בא לך מכיוון

או הפרנסה שלך נמצאת בכיוון הנגדי... ולחינם התאמצת בכיוון הלא נכון.

סיפר הרב בידרמן: סיפור חזק, שהיה על אדם שהתפקיד שלו זה נהג אישי "דרייבר" שלוקחים אותו לנסיעות ארוכות לנתב"ג ומנתב"ג, נסיעות של אחמי"ם, [אנשים חשובים מאוד] יום אחד, הוא הסיע אדם שאמר לו שהוא עובד כסוכן נסיעות של טיסות, אמר לו: איזה יופי, בוא נעבוד יחד, אני אפרסם אותך, ואתה תפרסם אותי, סוג של יד לוחצת יד.

ונתן לו כרטיסי ביקור שיתן לכל האנשים שמזמינים טיסה.

אחרי שבועיים, הוא מקבל הזמנה מטלפון לא מוכר, שמזמין אותו לקחת אותו מנתב"ג, וכן הוא צריך שיהיה צמוד אליו ביומיים הקרובים, זה סכום לא מבוטל...

הוא הגיע לשם, ותוך כדי אמר לעצמו, מעניין, מאיפה הוא שמע עלי, רק שזה לא איזה תרגיל של מס הכנסה, ואמר לעצמו, אני אביא לו, לא רק חשבונית אחת, אלא שתי חשבוניות עם שלשה העתקים, הגעתי לנתב"ג, העלתי אותו

להתלונן, תגיד תודה שהוא מחזיק לך
25 אברכים שזה סכום לא קטן בכלל...

באחת הפעמים, כאשר הוא הגיע אליו,
בדיוק הנדיב ישב בפגישה עם ראש
כולל אחר, הוא חיכה עד שיסיים,
וכשיצאו שניהם הנדיב וראש הכולל
השני, פנה ראש הכולל השני לראש
הכולל הראשון שהמתין בחוץ, ואמר
לו: תודה על הנדיבה ששלחת לי, היא
ממש נתנה סכום גדול, אמר לו ראש
הכולל הראשון: אני שמח לשמוע
שהיא תרמה לך, ראש הכולל השני
הודה לו והלך, נכנס ראש הכולל
הראשון לנדיב, וישר שאלה ראשונה
שאל אותו הנדיב: מה הסיפור עם
הנדיבה ששלחת לו???

סיפר לו ראש הכולל הראשון, שפנתה
אליו הנדיבה הזו ואמרה שהיא רוצה
לתרום לכולל תרומה רצינית, והפנית
אותה לראש הכולל הזה [השני].

שאל אותי הנדיב: אני לא מבין, אתה
הולך ואוסף לכולל שלך, ואתה שולח
נדיבים שבאים אליך, כדי שיתנו
לכולל אחר???

אחר לגמרי, זה בא לך מכיוון שלא
חלמת, בורא עולם רוצה להראות לך
שהתוצאה לא קשורה להשתדלות,
ולכן תעשה בהשתדלות מה שצריך
ולא יותר.

מה העניין לבוא???

תעשה העברה!

סיפור מדהים שהתפרסם לאחרונה: על
ראש כולל של 50 אברכים, שהיה לו
נדיב שמחזיק לו כל חודש 25 אברכים,
זכות עצומה שאין לנו מושג אילו מניות
אלה.

וסיפר אותו ראש כולל, שכל חצי שנה
הוא היה מגיע לנדיב שהיה נותן לו
סכום לחצי שנה הבאה.

דבר אחד הפריע לו, למה הוא צריך
לבוא עד הנדיב, שהוא יעשה לו
העברה בנקאית וזהו, מה העניין לבוא
עד אליו, מה גם שהוא שמע שיש
כאלה שהוא עושה להם העברה
בנקאית, אז מה העניין להטריח
אותו???

לא היה מודע לסיפור עם הנדיבה, ולא היה מגדיל לו את סכום התרומה.

האפשרות היחידה שאפשר להתנהג כך, היא רק כאשר אנחנו מבינים, שאנחנו רק בורג קטן במערכת, ובורא עולם מנהל הכל על הצד הטוב ביותר, ואם רק נלך ביושר ולא ננסה "לעזור" לקב"ה, אזי רק נרוויח!!!

איך עייפות של פייטל הביאה ישועה לאשר???

אל החתם סופר הגיע יהודי עשיר, הוא סיפר שיש לו בת כלילת המעלות, והוא רוצה בשבילה את הבחור הד'כסט [הכי טוב] והוא גם מתחייב לדאוג להם אחרי החתונה, בקיצור, הוא הולך לסדר אותם כמו שצריך, אמר לו החתם סופר: תחזור למלון שאתה מתארח בו, ואני אשלח לך את הבחור הטוב ביותר, ואתה תראה, אם הוא מוצא חן בעיניך תשלח לי אתו תשובה. החתם סופר שלח את אחד הבחורים שיקרא לבחור נתן פייטל, ואמר לו: אני רוצה לבקש ממך בקשה קטנה

אמר לו ראש הכולל: שהיא אמרה שיש לה כמה תנאים ואחד מהם שהכולל שהיא תורמת לו, יהיה בו לפחות מאה אברכים, ולכן הפניתי אותה לכולל הזה.

ונכון שיכולתי להתחיל לשכנע אותה שמבחינת הזכויות אין הבדל כמה אברכים יש בכולל שהיא תורמת, אלא יש הבדל מה גודלה של התרומה, אבל הרגשתי שמשמייים מכוונים את זה לכולל של מאה אברכים, ולכן הפניתי אותה לראש הכולל הזה.

אותו נדיב היה בהלם, בעולם העסקים אין דברים כאלה, ואמר לו: תשמע, אני רואה שאתה באמת פועל לשם שמים, ולכן אני רוצה מהיום להגדיל את התרומה, ובמקום להחזיק לך רק 25 אברכים בכל חודש, אני מוסיף עוד 10 בכל חודש.

מהיום, כל חודש 35 אברכים עלי...

הבין ראש הכולל שאם אתה הולך ישר אתה רק מרויח, וכן הבין למה הוא היה צריך להגיע עד לבית הנדיב, למה לא הועבר לו הכסף בהעברה בנקאית???

לבינתים, הוא דיבר עם הבחור מה לומדים ועשה לו סוג של בחינה לימודית והתנהגותית, ומצא חן בעיניו, וכתב לרב: מתאים לי! ואני רוצה שהרב יקדם את הנושא ונסגור את הסיפור.

הפגישו ביניהם והיה נראה שהכל סגור, החתם סופר בא לסגור את השידוך, וכאשר דיבר עם הגביר על המשפחה של הבחור נתן פייטל, התברר שהגביר רוצה לסגור עם הבחור אשר אנשיל.

ריבוננו של עולם, איך הוא הגיע לאשר אנשיל??? התפלא החתם סופר, אני שלחתי לו את נתן פייטל, עשה בירור קטן, והתברר מה שקרה באותו היום שנמסר המכתב, שנתן פייטל היה עייף ונתן לאשר אנשיל למסור את המכתב.

אמר החתם סופר: "מה יצא הדבר", מעויות כאלו רק בורא עולם יכול לכוון, וזה הכל משום שאשר אנשיל הוא זה שאמור להיות החתן.

אז זה נראה "כאילו" מעות, אבל מי שיודע, רואה שאין שום מעויות, הכל בורא עולם מסדר בצורה המדהימה ביותר.

אפשר??? בטח!!! מה שהרב יגיד לי אעשה בשמחה, אמר לו הרב: אני רוצה שתמסור את המעטפה הזו לידי אדם מסויים שנמצא במלון כמה רחובות מכאן.

נתן פייטל לקח את המכתב ושאל את הרב: אם הוא ילך עכשיו? ענה לו הרב: זה לא דחוף, אתה יכול ללכת אחרי שתסיים את סדר הלימוד, לאחר מכן תלך.

אחרי שסיים את סדר הלימוד, היה נתן פייטל סחוט ועייף, ואמר לחבירו אשר אנשיל: תעשה לי טובה, יש איזה מכתב שהרב ביקש ממני למסור, ואני לא כל כך מרגיש טוב, אם תעשה לי טובה אני אשמח.

אמר לו: אין בעיה, סגור, הוא לקח את המכתב, הגיע לבית המלון ומסר אותו לעשיר, העשיר פתח וקרא מה שהרב כתב: הבחור ששלחתי לך, הוא הבחור הכי טוב, יש לו מידות טובות, בחור מדהים!!! אין, אין דברים כאלה!!! דבר אתו, ותחזיר לי תשובה אם נראה לך.

העשיר ביקש מהבחור להיכנס לשתות משהו, עד שהוא יחזיר תשובה לרב,

אל תהיה פראיר!!!

"וְהָיָה הַנֶּעֱבָר אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיָּהּ...
אֶתְהָא הַכְּחָף לְעַבְדֵּךָ לְיֻצְחָק" [כ"ד
[יד]

אליעזר מתפלל לבורא עולם, שיעזור
לו למצוא את השידוך של יצחק,
ובאותו מעמד הוא נותן תנאי על גבול
ה"הזוי": שאני אליעזר, שחז"ל
אומרים שהיה "ג'בר" יבקש ממנה
מרבקה הילדה הקטנה לשתות, ואם
היא תאמר שתה וגם גמליך אשקה, אז
זו היא הכלה.

מכירים את זה שחבר הולך לסופר,
ולפעמים, אתה מבקש ממנו אם הוא
יכול לקנות לך איזה מוצר, הוא בטוח
שאתה הולך לבקש ממנו איזו קופסת
גפרורים או איזו חבילת סיגריות.

ואז הוא שומע אותך אומר: אם לא
קשה לך אני צריך שלוש שישיות של
קולה... (☹️) מההההההההה???

רציניינניי? יש לך את זה
במצחיק???

כל אחד מבין, שהוא לא יתחיל לסחוב
לו שלוש שישיות של קולה עד לבית.

כמו שאומרים: תבקש עם טקט, יש
גבול לכל תעלול, וכאן זה כמעט אותו
הדבר, אליעזר יושב ומחכה שילדה
קטנה תביא לו לשתות, וגם לגמלים
שלו, מה נראה לך שהיא
פרייארית?????

סיפר הרב דיאמנט: שהוא השתתף
בשמחת שבע ברכות, ועמד אחד
מחברי החתן לדבר, ודיבר על מעלת
החסד שהיא הבנין של הבית היהודי,
לתת ועוד פעם לתת ללא שום ציפיה
לקבלת תמורה.

ואז הוא פנה לחתן, ואמר לו: חתן יקר,
אני רוצה לתת לך "טיפ" לחיים, אם
אתה יושב בסלון עם אשתך, והיא
מבקשת ממך שתכין לה כוס נס, אז
תהיה ג'נטלמן ותקום להכין לה, וזה
נקרא חסד.

אבל, אם אתה יושב בחדר, ואשתך
נמצאת במטבח מול המיחם ומבקשת
ממך שתכין לה כוס נס, "עד כאן!!!"
זה כבר נקרא ניצול, ואל תהיה
פראיר, תעשה חסד, אבל אל תיתן
שינצלו אותך.

אחרי הדרשה ניגש אליו הרב דיאמנט
ואמר לו: יישר כח! דיברת חזק! אבל

אפשר להעיר לך משהו בקטנה???

אמר לו: בשמחה.

אמר לו הרב דיאמנט: תדע לך, שאיפה שאמרת שזה ניצול, תדע, ששם מתחיל החסד!!!! ולחסד אין גבולות!!! והראיה לכך מרבקה אמנו, שאם היא היתה חושבת כמוך, היא היתה נשארת בת בתואל, ואף אחד לא היה שומע עליה, והיא לא היתה זוכה להיות אחת מהאמהות הקדושות.

אבל בגלל שהיא לא עשתה חשבונות של ניצול, והיו לה את כל הסיבות שבעולם לחשוב שמנצלים אותה, כיון שאליעזר לא היה אחד שאין לו כח, ודוקא היא הילדה הקטנה צריכה לעשות את זה? והוא יושב ומסתכל עליה מהצד, אבל היא לא עשתה שום חשבונות, וזכתה להיות אחת האמהות של עם ישראל.

צריך לדעת, שבין בני זוג אין, אין, אין, [זו לא טעות כתיב ☺] אין מושג של פראייר, מה שהעולם בחוץ קורא פראייר, אצלנו זה חסד!!!

לא משלמים ומשלמים יקר!!!

"ניצען לָבָן וּבְתוֹאֵל נִיאָמְרוּ מַה יֵצֵא תְּדַבֵּר" [כ"ד נ"ן]

תעצור כל אדם ברחוב, ותשאל אותו: מי לדעתך אמר את המשפט: "מה" יצא הדבר" האם אמר אותו אדם צדיק או בנדיט?? כל אחד יאמר לך: תשמע, משפט כזה מתאים לצדיקים גדולים, שבכל דבר רואים את יד ה', אם כן, איך זה יתכן שלבן שלא היה כל כך לבן... מוציא כזה משפט?????

והתשובה: שלבן שמע שהשירוף הולך ונסגר, אמר: וואו, וואו, הלך עלי, עכשיו אליעזר יבוא ויבקש 1,000 דולר מכל צד דמי שדכנות, מיד קפץ ואמר: "מה" יצא הדבר" הוא עשה הכל!!! אתה אליעזר, היית רק בורג קטן.

וזה דבר שצריך לדעת, ששדכן עושה עבודה לא קלה, כיון שלפעמים הוא יכול לעבוד על שידוך הרבה זמן, ובסוף הכל נעצר, ובמקרה כזה הוא עבד בחינם, ודמי השדכנות זה תשלום שאם לא משלמים אותו, אז נוצרת

אדם שאשתו ענתה לטלפון וניתקה אחרי חצי שעה, אמר לה: איך זה שסיימת היום לדבר כל כך מהר?? אמרה לו: זו היתה טעות 😊]

וסיפרה לי בכאב: אתה יודע לחברה שלי הזו אין ילדים כבר חמש שנים, וזאת החברה שסיפרתי לך עליה, שאני הצעתי לה את השידוך, ואחרי כמה חודשים היא שמעה אותו מכיוון אחר וסגרה, אבל אני הייתי הראשונה שהצעתי, ונראה לי שעדיין יש לי עליה איזו קפידא קטנה שהיא לא שילמה לי אז כלום, לא שאני צריכה את הכסף אבל בשבילה, בשביל העקרונות 😊.

אשתי נקמה יוזמה, והתקשרה לגיסתה של החברה שהן למדו ביחד, ואמרה לה: תשמעי, כך וכך היה, וכששמעתי שאין לה ילדים, אמרתי לעצמי, אולי תידעי אותה על הנושא הזה בעדינות, וכמוכן שלא תדע שאני דיברתי איתך...

השיחה הזו היתה קשה לאשתי, כיון שכאב לה באמת על כך שאין לחברתה ילדים, אבל הגיסה, שכנראה ה' לא חנן אותה בשכל, לא עשתה עם

קפידא על הזוג הצעיר, ובהרבה מקרים אין להם ילדים, ה' ישמור, או בעיות בשלום בית חלילה, ועד שמקשרים את הבעייה לכך שהם לא שילמו דמי שדכנות זה לוקח זמן, ולבינתיים נגרם להם צער שיכול להיות מיותר.

סיפר אדם: לפני מספר שנים, אשתו הציעה איזה שידוך לחברה טובה שלה, החברה לא התייחסה כל כך, ואז אחרי כמה חודשים השידוך הזה הגיע מכיוון אחר, היא הלכה על זה, ואחרי כמה שבועות חגגו אירוסין.

אשתי הגיעה לכלה ואמרה לה: את זוכרת?? זה השידוך שאני הצעתי לך לפני כמה חודשים, אני לא אומרת את זה בשביל כסף או משהו, אבל שתדעי שגם לי יש זכות בשידוך הזה.

אחרי כמה חודשים התחתנו, והענין היה נראה שנשכח מאיתנו.

אחרי חמש שנים אני הולך עם אשתי ברחוב, ולפתע היא פוגשת את חברה שלה, שלום! מה נשמע? מזל שלקחתי איתי איזה ספר... עמדתי בצד גומע עוד פרק משניות אחרי כמה דקות אשתי סיימה את המפגש וחזרה, [היה

תקשיבו טוב: אחרי אחד עשר חודשים נולד לה בן חמוד במזל טוב.

איי, איי, כמה חבל, שאנשים גורמים רע לעצמם, יורים לעצמם בגלגלים, לחשוב טוב שלא להשאיר שום קפידא, ובמיוחד בשידוכים, שאנשים מתאמצים לחשוב על כל מיני רעיונות שלא לשכוח אף אחד, ונכון ש"מה יצא הדבר", אבל היו כאן באמצע אנשים שבורא עולם שלח, שליחים טובים.

מסופר על אדם שהיה לו כמה ילדים שתקועים בשידוכים, כיון שהיו לו כמה שונאים שכל היום לכלכו עליו... הוא בא ל"אהבת ישראל" ושאל אותו: איך אפשר לומר "מה יצא הדבר" הרי אני יודע שהשונאים שלי מלכלכים עלי, ולכן כל השידוכים יורדים...

אמר לו הרב: אם זה לא השידוך שלך, אז בורא עולם מפגיש אותם עם השונאים שלך, ואם זה השידוך שלך, בורא עולם יפגיש אותם עם האנשים שאוהבים אותך.

זה כלום, סוג של אדישות לבעיות של השני, יש כאלה לצערנו.

אחרי חודש וחצי, אשתי מקבלת טלפון מאמא של החברה שלה, ושאלה אותה: את יודעת שלבת שלי כבר 5 שנים אין להם ילדים??? עניתי לה: שלצערי, אני יודעת, היא אמרה: אתמול היינו אצל ר' יעקב אדלשטיין בשביל הענין הזה, והוא אמר: שיש כאן מישהו בשידוך הזה שלא קיבל דמי שדכנות.

חשבנו, וחשבנו, עד שבעלי הזכיר לי שאת הצעת את ההצעה הזו ראשונה ולא שילמנו לך כלום.

אשתי שאלה: מה, הכלה שלך לא דיברה איתך???? לא!!! ענתה, ושאלה: על מה היא היתה אמורה לדבר איתי??? אשתי הבינה שהכלה שלה שהיא דיברה איתה לא עשתה עם זה כלום, והתחמקה מלתת תשובה, לפתע האמא של החברה אמרה לה: אני חייבת להיפגש איתך, זה חשוב לי, והתחילה לבכות, גם אשתי התחילה לבכות על כך שהיא סחבה את זה כמה שנים, הם נפגשו, ובמהלך הפגישה האמא נתנה לה את דמי השדכנות.

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתני דינה בת ריקה תחי'
להצלחת משפחת התורם בעילום שם
הילדה מוריה בת רחל תחי'
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
אלחנן בן לאה ני"ו
לזיווג הגון

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
ר' רחמים בן ריקה הי"ו
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו
מורגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
שולמית בת סוליקה תחי'
להצלחת משפחת משיח בכל מעשי ידיהם שיזכו לפרנסה בשפע

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
לינוי בת שירה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו
התינוק ניתאי ני"ו בן עידית סעדה תחי' אבנר בן זהבה לזיווג הגון

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
אייר בת מורגלית ע"ה לבית שריקי
יגאל בן יוסף ז"ל לבית בוכנר

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר